

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Ik **maakte** een fictief graf* » (« *Je fis / j'ai fait une tombe fictive* »). On y trouve notamment le verbe « **MAKEN** », qui est considéré comme « **régulier** » (comme la grande **majorité** des verbes néerlandais) au prétérit (ou O.V.T.), mais fait partie de la **minorité** des verbes réguliers, résumée par les consonnes présentes dans « 'T **KOF**SCHIP » ; en effet le radical (première personne du présent, « *Ik **maak*** ») se terminant par la consonne « **K** », on trouvera le « **TE** » **minoritaire** comme terminaison du prétérit : « **MAAK** » + « **TE** » = « **MAAKTE** ».

Toen Mudfinger voor de gendarmen vluchtte en haast verdronk, heb ik hem gered! Hij gaf mij veel geld om hem hier te verblijven en rond te bazuinen dat hij dood was!

Ik maakte een fictief graf en gins zijn dood melden! De gendarmen, die niet graag in het Zoute komen, hebben er zich mee vergenoegd aan de hand van mijn verklaringen een rapport on te maken!

Alvorens te vertrekken gaf Mudfinger mij opdracht voor spook te spelen om iedereen van het graf weg te houden en men hem dood zou wanert!

Vermoedelijk vluchtte hij weer naar Engeland! Lever mij niet uit en ik trek over de grens om een nieuw leven te beginnen!

Dat is dat!... Maar wat heeft Mathilde met dit alles te maken?

Daar weiger ik om te antwoorden!

51
ER IEMAND ER OP BEDACHT IS, SLAAT SIS HET PISTOOL WEG EN DUIKT DOOR HET RAAM.

